

РЕШЕНИЕ

№ 42661

гр. София, 19.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в
публично заседание на 16.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11046**
по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е във връзка с чл.24и от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Б. Л. гражданин на Република Т., [дата на раждане] срещу ЗАПОВЕД рег.№513з-11222 екз.3 от 23.09.2025г. на Началник отдел „Миграция“-СДВР, с която е отказано да се предостави право на продължително пребиваване на оспорващия по негово заявление №103393 от 29.08.2025г..

По изложените в жалбата съображения – се моли да се уважи същата. Подчертава се, че жалбоподателят кандидатства за пореден път за право на продължително пребиваване. Има в България бизнес и представителство, регистрирано още през 2018г.. Справката за влизане и излизане се сочи, че не може да бъде обуславяща, защото лицето е в страната за не повече от 5 дни. Подчертава се, че дали наемодателят е плащал данък е ирелевантно и не следва за изпълнение на това му задължение да носи последици страната. С оглед изложеното се моли да бъде уважена жалбата.

В съдебно заседание – оспорващият поддържа жалбата си чрез адв.М..

Ответната страна чрез юрк.Г. оспорва жалбата и моли същата като неоснователна да се отхвърли по съображения в писмени бележки на л.50 по делото. Позовава се на извършена проверка на място, че на адреса лицето не е установено да живее, което е обективизирано в докладна записка рег.№513р-95858 от 10.09.2025г., както и от становище №513р-99165 от 19.09.2025г.. Изразява се твърдението да не се ценят доказателства на оспорващия, тъй като представляват нотариална заверка на подпис, но не и на съдържание. С оглед изложеното се прави извода за неоснователност на жалбата.

СЪДЪТ КАТО СЪОБРАЗИ ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ДЕЛОТО НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 10.10.2025г. по отношение на връчен отказ от 26.09.2025г. е в срок, от лице с правен интерес, поради което е допустима.

По съществото на същата, съдът от фактическа страна съобрази следното:

Производството пред ответника е образувано по заявление №103393 от 29.08.2025г. подадено на основание чл.26, ал.1 т.6 от ЗЧРБ. Към заявлението са представени копие от паспорт валиден до 09.07.2031г., копие от разрешително за пребиваване №RA0688750, декларация за адрес, копие от н.акт за НИ, сертификат за актуална регистрация на търговско представителство „ЕБ ТАШЪТ И. П. И. И. САНАИ ВЕ Т. Л. Ш.“ от БТПП, удостоверение за наличие на средства по банкова сметка, застрахователна полица.

Ответникът е посочил, че първоначално е установено, че лицето е декларирано адрес в [населено място], кв.Б., [улица], който е бил заявен при предходното искане за продължително пребиваване от 21.03.2025г.. С оглед това на 09.09.2025г. е направена проверка на адрес, при която лицето не е установено на адреса. По сведения на собственика на другата на къщата близък -З., освен собственикът И. П. не е виждал други лица. Отразено е, че по телефона е запитан собственика на имота П. който е потвърдил, че Б. живее на първия етаж и имат договор за наем, но конкретно не го е виждал повече от 2 месеца и не знае къде се намира. Ответникът е посочил, че последното регистрирано пътуване – е за влизане на лицето от 19.09.2025г.. в 3,53ч. през ГКПП- Капитан А.. Направен е извода, че от подаване на предходното заявление на 21.03.2025г. до проверката на 09.09.2025г. чужденецът не се е установил на последния заявен адрес, което е показателно, че целта на същия е да получи право на продължително пребиваване. Подчертано е, че лицето не живее на адреса, поради което на основание чл.10, ал.1, т.23 от ЗЧРБ е отказано право на продължително пребиваване.

В СЪДЕБНОТО производство от ответника е представена заповед №513з-5977 от 19.05.2025г. на Директора на СДВР на л.53, видно от която директорът на основание чл.43, ал.3 т.2 и ал.4 от ЗМВР е упълномощил началникът на сектор Св.С. /издал конкретния отказ/ да го замества при необходимост, считано от 19.05.2025г..

ОТ ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ ПРИЕМА СЛЕДНОТО:

На първо място постановения отказ е издаден при условията на заместване от Началник отдел въз основа заповед №513з-5977 от 19.05.2025г. издадена от директора на СДВР, поради което се прави извода, че се касае за компетентен орган.

В производството не са допуснати съществени процесуални нарушения. Фактите са установени правилно, но не са интерпретирани така. Не е спорно, че лицето има регистрирано от БВТПП търговско представителство и че за пореден път кандидатства за право на продължително пребиваване.

Основанието за отказ от фактическа страна е, че лицето не е намерено на адреса, кредитирани са показанията на съседа, че не живее на адреса, но не са кредитирани сведенията от собственика на адреса, както и представените писмени доказателства –договор за наем, декларация и т.н..

Посоченото правно основание чл.10, ал.1 т.23 от ЗЧРБ се състои в представянето на документ с невярно съдържание или деклариране на неверни данни. Не е посочено коя хипотеза, но след като е счетено, че има декларация и наем, чието съдържание не се установява и това е декларирано невярно и доколкото и двете основания са свързани- то се приема, че ответникът е имал предвид и 2 -те хипотези. В действителност – има нотариална заверка на подписа на декларатора - собственик на имота, проведен е телефонен разговор с това лице, което е потвърдило, че има договор за наем и че е отдал в действителност първия етаж на

жалбоподателя. Ирелевантно е, че нотариалната заверка е на подписа. Касае се за декларация, не може да има заверка на съдържание. Т. се прави, като се сверява един документ с друг. Лицето е направило заявление и се е подписало. Нотариусът заверява подписа в случая на декларацията. Има договор за наем, деклараторът потвърждава твърдението си по телефона в самото административно производство. Няма причина да не се кредитират тези доказателства, тъй като те са единни в своята същност и взаимно си кореспондират. Следва да се има предвид, че са в съответствие и с останалите сведения. Самият собственик заявява, че не е виждал лицето от 2 месеца. На фона на изложеното логично е и потвърденото от съседа, че не е виждал чужденец в имота. Касае се за съседен имот, за непостоянно живеене на адреса предвид влизанията в РБ на лицето, които не са периодични. Ето защо сведенията от З. -не са изолирани. Едно защо изводите на ответника са едностранчиви и доказателствата са неправилно преценени Съответно отказът е незаконосъобразен и следва да се отмени като такъв и преписката да се върне на ответника за уважаване на искането по същество.

Няма претенция за разноски .

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

По жалба на Б. Л. гражданин на Република Т., [дата на раждане]

ОТМЕНЯ като материално-незаконосъобразна ЗАПОВЕД рег.№513з-11222 екз.3 от 23.09.2025г. на началник отдел „Миграция“-СДВР, с която е отказано да се предостави право на продължително пребиваване на оспорвания по негово заявление №103393 от 29.08.2025г..

ВРЪЩА преписката на ответника за ново произнасяне по указанията в мотивите.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия

Съдия: